

de Indfølelser, der ere nødvendige for Mandstabs Uddannelses Styld. Den Bestemmelse, hvorom der her er Tale, er imidlertid begrundet i helt andre Omstændigheder end Hensynet til Uddannelsen. Til uoverordentlige Indfølelse under ekstraordinære Forhold kunne de fornødne Belybninger derfor ikke forlænges i Henhold til Søværnsloven, men de maa begjæres paa sædvanlig Maade ved Finants- eller Tilleggsbevillingslove under Paaberaabelser af de særlige Omstændigheder, hvori de søge deres Begrundelse.

Af Løgsrulleartilleristerne foreslaar Lovudkastet det samme Antal udtagne til Reserveunderofficerer, som der kan udtages efter den gjældende Lov, nemlig 30, men som der iøvrigt (jfr. Bilag Nr. 5) af forskellige Grunde ikke har været udtaget i de forløbne Aar. Udvalget forudsætter, at Bestemmelsen i Lovforslagets Paragraf er at forstaa saaledes, at Udtagelsen ikke bliver umiddelbart før, men en passende Tid forud for Afslutningen af den i § 8 nævnte Uddannelses Tid, og tiltræder under denne Forudsætning Forslaget. Naar der imidlertid tillige foreslaas, at de udtagne Reserveunderofficerer skulle blive 9 Maaneder længere til Tjeneste end de øvrige Søartillerister, da kan Udvalget ikke tilraade at gaa saa vidt, idet det anser en fortsat Tjeneste af 3 til 6 Maaneder for tilstrækkelig, naar de Paagjældende saa tidlig som muligt udtages til at blive uddannede til Underofficerer. (jfr. Ændringsforslag Nr. 9).

3die Mergangs Artillerister er i Lovudkastet foreslaaet regelmæssig indkaldt til 30 Dages Øvelse. Dette Forslag er begrundet ved en bestemt Øvelsesplan for Mandstabet, idet dettes 3die og 4de yngste Mergange i Krigstid tænkes anvendte i andre Skibe end dem, hvori de som 1ste Mergang ere bleve indøvede. Udgiften ved dette Forslags Gennemførelse kan i Henhold til den i Bilag Nr. 11 angivne Beregning anslaaes til ca. 20,000 Kr. paa Marineministeriets Budget foruden ca. 5,000 Kr. paa Justitsministeriets. Et Mindretal (Dinesen, N. P. Jensen, Paulsen, Scavenius og Thomsen) slutter sig til det fremsatte Forslag, fordi det formener, at det til Søværnet udstrevede Løgsrullemandskab med Hensyn til Vernepligtens Opfyldelse er langt heldigere stillet end Sørens Mandskab, og at der derfor ikke er nogen Grund til særligt at fritage det for Indfølelse, naar en saadan er af væsentlig Betydning for Uddannelsen. Den første Øvelses Tid er efter dette Mindretals Opfattelse saa kort, at en Gjenindfølelse endog vilde være meget ønskelig, naar Mandstabet af de ældre Mergange i Tilfælde af Krig skulde gjøre Tjeneste i de samme Skibe, hvor de først ere bleve uddannede, men endnu langt mere, naar dette ikke skal finde Sted. At erstatte en saadan Gjenindfølelse ved en Forgøvelse i den aarlige Tilgang af Mandskab, saa at den hele Flaade for Løgsrullemandstabs Beskoms-

mende kunde bemandes med kun et Par Merganges Mandstab, vilde efter dette Mindretals Opfattelse baade være uopnødvendig kostbart og ubensigtsmæssigt, da der derved vilde ske en ikke tilstrækkelig begrundet Formindskelse i den aarlige Tilgang til Fodfolket. Et andet Mindretal (Bernsen, B. Holm, Holstein-Ledreborg, Kjær og Stenbøt) kan derimod ikke tiltræde dette Forslag, som paalægger den værnepligtige Befolkning en ny, personlig Byrde, som ikke før har været anset nødvendig og derfor ikke var paabuden ved Loven af 24de April 1868. Et tredje Mindretal (Berg, L. Pedersen, Skytte og J. Sørensen) skal herom udtale, at, uagtet det ikke i Almindelighed kan indrømme, at det udstrevede Løgsrullemandskab ved Søværnet er langt heldigere stillet med Hensyn til Vernepligtens Opfyldelse end Sørens Mandskab, idet den væsentlig forskellige Tjeneste tilsøs ikke falder Alle lige byrden, saa erkjender det dog paa den anden Side, at Hensynet til Mandstabet, naar der anstilles en Sammenligning med Tjenesten i Søren, ikke kan være det eneste Bestemmende ligeoverfor Mindretallets Stilling til Spørgsmaalet om Gjenindfølelse. Dette Mindretal skjønner ikke rettere end, at, dersom de hidtil fulgte Regler for Uddannelsen skulde underkastes den foreslaaede Afvigelse, dette da maatte kunne begrunde Forandringer i Bestemmelserne saavel med Hensyn til den første Uddannelse som i alt Fald til dels med Hensyn til Antallet af Befalingsmænd, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om den aarlige Udrustning berøres deraf. I disse Henseender maa Mindretallet derfor, uanset de nu fremsatte Forslag, forbeholde sig sin Stilling under de mulig fremsatte Overveielser om denne Sag. (jfr. Ændringsforslag Nr. 12.)

Udvalget foreslaar, at §§ 10 og 11 (Ændringsforslag Nr. 10 og 11) udgaa som Detailbestemmelser, der mere henhøre under Administrationens end under Lovgivningsmagtens Omraade. Det er det samme Hensyn, der har ledet et Mindretal til at foreslaa, at Slutningsordene i § 12 skulle udgaa. (Ændringsforslag Nr. 13.)

De aarlige Udrustninger.

§ 14.

Efter Loven af 24de April 1868 skal der foretages „en aarlige Udrustning af Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af tilsammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maaneder.“

Naar der kun ses hen til de egentlige Øvelsesudrustninger (altsaa Udrustning af Kongens Dampskib og Fartøier til Opmaalning eller til Troppetransport holdte ude af Betragtning), har der siden 1869 været bevilget følgende Udrustningsbelyb, og naar Mandstabet i Logisffibet fra regnes, har der i de forskellige Finantsaar fundet